

Кожна з десяти канадських провінцій та трьох територій має свою дорадчу службу, яка формувалася з метою задоволення потреб аграрних виробників кожної з цих провінцій.¹

Однією з головних причин відсутності стандартизації є Британський Закон про Північну Америку (1867). В Законі, згідно з яким було утворено країну Канада, відзначалося, що за освіту відповідальні уряди провінцій. Сільськогосподарське дорадництво, що фактично відноситься до освітньої діяльності, росло та поширювалося у різних напрямках та в кожній провінції сформувалися відмінні одна від одної дорадчі системи.

Хоча головні цілі та філософія сільськогосподарського дорадництва Канади та США подібні, організаційні форми суттєво відрізняються. Американські кооперативні дорадчі служби, тісно пов'язані з системою вищої освіти, функціонують на базі Ленд Грант Коледжів, а основна частина канадської дорадчої служби формувалася та працює в юрисдикції провінційних міністерств сільського господарства.

Модель дорадчої служби провінції Манітоба може служити прикладом канадської моделі дорадчої служби²³⁴.

З розвитком сільського господарства провінційні уряди та фермери усвідомлювали потребу у сільськогосподарській інформації. Групи фермерів об'єднувалися, створюючи перші сільськогосподарські товариства, з метою сприяння обміну інформацією щодо сільськогосподарських культур, худоби та багатьох інших аспектів господарювання.

На початку ХХ сторіччя невелика кількість спеціалістів-аграрників працювали по всій провінції. В 1915 р. Міністерство сільського господарства сформувало дорадчу службу. Було призначено сім дорадників, які працювали в громадах провінції. Хоча дорадча служба зазнавала часів занепаду, в провінції було відкрито 40 районних дорадчих центрів.

В період формування дорадчої служби Міністерство сільського господарства та лідери сільських громад дійшли висновку, що сільськогосподарське дорадництво не тільки забезпечує фермерів інформацією, але й відіграє важливу роль в розвитку сільських громад.

На початку ХХ ст. було організовано перші клуби 4-Н. З роками цей рух починаючої молоді роками набув поширення, ставши невід'ємною частиною процесу виховання майбутніх фермерів та лідерів сільських громад.

Водночас групи жінок-фермерів об'єдналися в Інститути жінок та сприяли створенню служби з питань аграрної економіки як складової дорадчої служби.

Міністерство сільського господарства та продовольства провінції Манітоба складається з чотирьох департаментів: менеджменту та фінансової діяльності, регіональних аграрних послуг, аграрного розвитку та маркетингу та департаменту з економічних питань та розробки політики.

Дорадча служба є складовою департаменту регіональних аграрних послуг та об'єднує чотири регіональні та тридцять дев'ять районних відділень, в яких працюють

¹ Agricultural extension agent roles in Canada and the United States.

<https://circle.ubc.ca/handle/2429/24151>.

² Manitoba Agriculture, Food and Rural Initiatives. Programs and Services (Alphabetically).

http://www.gov.mb.ca/agriculture/programs/alphabetical_index.html.

³ Agriculture Extension Services.

http://v1.canadabusiness.mb.ca/home_page/guides/guides_by_department/agriculture_food_and_rural_initiatives/agriculture_extension_services/.

⁴ TimeLinks: Agricultural Extension Services.

<http://www.mhs.mb.ca/docs/features/timelinks/reference/db0057.shtml>.

спеціалісти-дорадники, спеціалісти з питань аграрної економіки, аграрного виробництва (зоотехнії, агрономії), агробізнесу (менеджменту), інженери, адміністративний персонал.

Як правило, штат районного відділення дорадчої служби складається із спеціаліста-дорадника загального профілю, спеціаліста з питань аграрної економіки та офіс-менеджера.

На цьому рівні спеціалісти дорадчої служби надають послуги виробникам та їхнім родинам, підвищуючи знання та навички з аграрного менеджменту, маркетингу, нових виробничих технологій, можливостей створення додаткової вартості та диверсифікації. Крім того, працівники дорадчої служби надають консультації родинам фермерів щодо покращення умов господарювання, планування господарської діяльності, залучення жінок, надають рекомендації з питань аграрної економіки, організують та підтримують клуби 4-Н, сприяючи розвитку лідерства у сільських громадах. Обов'язки спеціалістів з питань аграрного виробництва, які працюють в чотирьох головних регіональних дорадчих відділеннях, крім надання консультацій фермерам включають також допомогу спеціалістам районних відділень.

З часу утворення основна організаційна структура дорадчої служби Манітоби не зазнала суттєвих змін, проте методи передачі інформації значно змінилися. Через обмеженість бюджетних коштів працівники дорадчої служби постійно шукають нові, інноваційні способи передачі інформації фермерським родинам. Провідні інформаційні технології, активне залучення агробізнесу для передачі інформації та надзвичайно складна галузь агровиробництва.

Дорадча служба Манітоби відіграє життєво важливу роль в процесі постійного розвитку аграрного сектора та сільських місцевостей провінції. Виникає необхідність у відповідній аграрній інформації, особливо зараз, коли робота та структура фермерських господарств постійно ускладнюються. В умовах жорсткої конкуренції сільських громад з великими господарствами та зменшення сільського населення існує величезна потреба у спеціалістах-дорадниках як в носіях передового досвіду.